

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 28. srpnja 2024.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

Evandjelje današnje liturgije govori nam o čudu kruhova i riba (usp. *Iv 6, 1-15*). Čudo, odnosno "znak", čiji protagonisti izvode tri geste koje će Isus ponoviti na Posljednjoj večeri. Koje su to geste? Ponuditi, zahvaliti i dijeliti.

Kao prvo: ponuditi. U Evandjelju se govori o dječaku koji ima pet kruhova i dvije ribe (usp. *Iv 6, 9*). To je gesta kojom prepoznamo da imamo nešto dobro za dati i kažemo svoj "da", čak i ako je ono što imamo premalo s obzirom na potrebe. To se naglašava, na misi, kad svećenik prinosi kruh i vino na oltar, a svatko prinosi samoga sebe, svoj život. To je gesta koja se može činiti neznatnom, ako pomislimo na goleme potrebe čovječanstva, baš kao što je onih pet kruhova i dvije ribe malo u odnosu na veliko mnoštvo od tisuća ljudi; ali Bog to čini materijom za najveće čudo koje postoji: ono u kojem se On sam, On sam!, uprisutnjuje među nama, za spasenje svijeta.

I tako možemo shvatiti drugu gestu: *zahvaliti* (usp. *Iv 6, 11*). Prva gesta je ponuditi, prinijeti, a druga zahvaliti. Odnosno reći Gospodinu ponizno, ali i radosno: „Sve što imam tvoj je dar, Gospodine, a da bih ti zahvalio mogu uzvratiti samo onim što si mi ti prvi dao, zajedno sa svojim Sinom Isusom Kristom, dodajući tome ono što sam mogu". Svaki od nas može dodati nešto. Što mogu dati Gospodinu? Što je to maleno što se može dati? Svoju siromašnu ljubav. Reći: "Gospodine, volim te!". Mi jadni ljudi: tako je mala naša ljubav! Ali mi je možemo dati Gospodinu, Gospodin je prihvaća.

Prinijeti, zahvaliti, a treća gesta je dijeliti. Na misi je to pričest, kad zajedno pristupamo oltaru da primimo Tijelo i Krv Kristovu: to je plod dara sviju koji je Gospodin pretvorio u hranu za sve. Preljep je to trenutak, trenutak pričesti, koji nas uči živjeti svaku gestu ljubavi kao dar milosti, i za one koji daju i za one koji primaju.

Braćo i sestre, zapitajmo se: vjerujem li doista, milošću Božjom, da imam nešto jedinstveno za dati svojoj braći ili se nekako bezimeno osjećam kao "jedan među mnogima"? Jesam li protagonist dobra koje mogu dati? Jesam li zahvalan Gospodinu za darove kojima mi neprestano iskazuje svoju ljubav? Doživljam li dijeljenje s drugima kao trenutak susreta i međusobnog obogaćivanja?

Neka nam Djevica Marija pomogne s vjerom živjeti svako euharistijsko slavlje, te svaki dan prepoznavati i uživati u „čudima“ Božje milosti.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Jamčim svoje molitve za žrtve velikog odrona zemlje kojim je pogođeno jedno selo u Južnoj Etiopiji. Izražavam svoju blizinu pučanstvu koje je snašla ta velika kušnja kao i onima koji donose pomoć.

I dok u svijetu ima mnogo onih koji pate od katastrofa i gladi, i dalje se nastavlja izrađivati i prodavati oružje i uništavati dobra, potičući velike i male ratove. To je sablazan koju međunarodna zajednica ne bi smjela tolerirati i u suprotnosti je s duhom bratstva Olimpijskih igara koje su upravo počele. Ne zaboravimo, braćo i sestre: rat je poraz!

Danas se obilježava Svjetski dan djedova i baka i starijih osoba. Tema je »Ne napusti me u starosti« (usp. Ps 71, 9). Napuštenost starijih osoba, naime, tužna je stvarnost na koju se ne smijemo navikavati. Mnogima od njih, posebno u ovim ljetnim danima, samoća prijete da postane teško podnošljiv teret. Današnji nas dan poziva da slušamo glas starijih koji govore: "Ne napuštaj me!" i odgovorimo: "Neću te napustiti!". Ojačajmo savez između unuka i baka i djedova, između mladih i starih. Recimo „ne“ usamljenosti starijih osoba! Naša budućnost uvelike ovisi o tome kako će bake i djedovi i unuci naučiti živjeti zajedno. Ne zaboravimo starije! Pljesak svim bakama i djedovima, svima!

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike koji ste došli iz raznih krajeva Italije i svijeta. Posebno pozdravljam sudionike općeg kongresa Unije katoličkog apostolata (Unione dell'Apostolato Cattolico); djecu iz Katoličke akcije iz Bologne i djecu iz pastoralne jedinice Riviera

del Po–Sermide, u Biskupiji Mantova; skupinu osamnaestogodišnjaka iz Veronske biskupije; kao i animatore Oratorija “Carlo Acutis” iz Quartu Sant'Elene.

Pozdravljam sve koji sudjeluju u završnoj proslavi blagdana Gospe del Carmine u Trastevere: večeras će biti procesija s likom Gospe "Madonna Fiumarola" na Tiberu. Naučimo se od Marije, naše Majke, u svom svakodnevnom životu provoditi u djelo evanđelje! Čuo sam pjesmu neokatekumena... Volio bih ih kasnije ponovno čuti!

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!